

Yıldırım Koç: "Evet, artık gerçekten sınıf mücadelesi zamanı"

Aydınlık'ın 6 Temmuz 2015 tarihli sayısının 2. sayfasında Hasan Usta'nın "MDD'nin Anlamı ve Sınıflar" başlıklı uzunca bir yazısı yayımlandı. Hasan Usta'yı tanımiyorum. Ancak bu yazının "Özgürlük Meydanı" sayfasında yer almasını istismar etmek isteyen çevreler olabileceğini düşünüyordum. Nitekim, ilerihaber.org sitesinde "Aydınlık'tan Sınıf Düşmanı Yazı" başlıklı bir yazı yer aldı.

09 Temmuz 2015 Perşembe 12:05



Yıldırım Koç / Vatan Partisi Genel Başkan Yardımcısı

Aydınlık'ın 6 Temmuz 2015 tarihli sayısının 2. sayfasında Hasan Usta'nın "MDD'nin Anlamı ve Sınıflar" başlıklı uzunca bir yazısı yayımlandı. Hasan Usta'yı tanımiyorum. Ancak bu yazının "Özgürlük Meydanı" sayfasında yer almasını istismar etmek isteyen çevreler olabileceğini düşünüyordum. Nitekim, ilerihaber.org sitesinde "Aydınlık'tan Sınıf Düşmanı Yazı" başlıklı bir yazı yer aldı. Aydınlik Gazetesi ve Vatan Partisi ile hiçbir ilgisi olmayan bir kişinin yazısı nedeniyle haksız suçlamalar getirildi.

Aydınlık'ın böyle bir yazıyı yayımlamış olmasının bir hata olduğunu düşünüyorum. Ancak bir kez yayınlanınca ve bazıları bu yanlış istismar etmeye kalkınca, konuyu ciddiye alıp yanıt vermek gerekli oldu. Önce basit bir yanlışla başlayalım.

OTOMOTİV SANAYİİNİN GSYH İÇİNDEKİ PAYINA İLİŞKİN YALAN

"Hasan Usta" yazısının iki yerinde "otomotiv sanayii ülkemiz ekonomisinin birinci sırasında, GSYH'nin yüzde 25 civarında payın sahibi" diyor. Akli başında bir kişinin böyle bir oran vermesi mümkün değil.

Türkiye'de imalat sanayiinin tümünün gayri safi yurtiçi hasıla (GSYH) içindeki payı 2011 yılında yüzde 16,2 idi. Bu oran 2012 yılında yüzde 15,5 ve 2013 yılında yüzde 15,3 oldu. Otomotiv sanayiinin ancak bir parçasını oluşturduğu imalat sanayiinin payı yüzde 15,3 iken, "Hasan Usta" tutuyor otomotiv sanayiinin GSYH içindeki payının yüzde 25 olduğunu yazıyor.

Bu yazının ciddiyetten ne kadar uzak olduğunu ilk göstergesi bu cahillik veya çarpıtmadır.

"Hasan Usta"nın bu yalana başvurmasının nedeni, herhalde otomotiv sektöründe son dönemde yaşanan büyük işçi eylemleri aleyhine bir hava yaratma çabasıdır. Eğer böyleyse, Aydınlik'ın işçi eylemlerine verdiği desteğin çok önemli olduğu ortaya çıkıyor. Ancak boşuna çaba!

MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM SÜRECİNDE SINIF TERCİHİ

"Hasan Usta," demokratik devrim sürecinde sınıflar arasında bir denge sağlanması gerektiğini savunuyor. Şöyle diyor: "Demokratik Devrimin çağımızda ve de günümüzde büründüğü karakterin milli olması bize sınıfsal olarak olaya tek taraflı bakmamamız gerektiğini söylüyor. Ülkemizin emperyalizme karşı genel menfaati ile ekonomimizin içinde bulunduğu durum bunu gerekli kılmaktadır. Sınıflar arası dengeyi sağlamak, işçilerin yaşam şartlarının düzeltilmesi için verdikleri mücadelenin yanında işverenin de yaşam mücadelesi olduğunu ve bu ikisini dengelememiz gerektiğini unutmamak gerekir."

Yazının bu bölümü okuduğumda, aklıma hemen Hak-İş'in 1976 yılındaki Kuruluş Beyannamesi geldi.

Hak-İş'in Kuruluş Beyannamesi'nde şöyle deniliyordu "Şu anda kurulduğunu müjdelediğimiz Hak-İş, işte bu ortamda işçimizin gerçek temsilcisi olacaktır. Öyle bir temsilci ki, Hakka teslimiyetle işçi işçinin hakkını, hak namına, adalet namına, Millet malına zarar vermeden milli ve manevi ölçüler içerisinde korumak prensibindedir. (...) İşçimize huzur ve saadet getirilmelidir. Huzur ve saadet iş başının, işçi işveren ahenginin ve ücret dengesinin hak ve hakikata uygun biçimde düzenlenmesi ile mümkündür. Hak-İş bu konuda da hassasiyet gösterecektir. (...) Hak-İş Hak yolda işçinin de, işverenin de hakkının çiğnenmesine müsaade etmeyecektir. İşverenin de işçilerimiz sırtından aşırı kazanç teminine imkan vermiyecektir. (...) Hak-İş işçi ve işverenin hakkını hak terazisinde tartacak, korkmadan, yılmadan haklı olana hakkını teslim edecektir."

Hak-İş'in 40 yıl önce savunduğu ve 4-5 yıl sonra bıraktığı görüş ile Hasan Usta'nın tezleri ne kadar birbirine uyuyor.

"Hasan Usta"nın savunduğu görüş, eğer cehaletten kaynaklanmıyorsa, işçi haklarını sermayenin çıkarlarına bağlayarak, milli demokratik

devrim stratejisini lekelemeyi amaçlamaktadır.

"Hasan Usta" ayrıca işçi sınıfımızı tehdit ediyor. "Hasan Usta"ya göre, işçiler eylem yaparsa işverenler de "eyleme katılanların önderlerini işten çıkararak kendilerini korumaya alacak; onlar da sınıf savaşı verecek ve olan çıkarılan işçilere olacak, geride ise bir tarafta yıldınlık kalacak"mış. Hodri meydan!

"Hasan Usta" sermaye savunuculuğunu çok amatör biçimde yapıyor. Biraz daha profesyonelleşmeli.

DEMOKRATİK DEVRİMDE İŞÇİ SINIFININ ROLÜ

Milli demokratik devrim sürecinde işçi sınıfının rolüne ve sınıf mücadelesinin önemine değinmek istiyorum.

Demokratik devrimin üç temel hedefi, bir milli devletin kurulması, bu devlete sahip çıkacak bir milletin yaratılması ve insanların kulluktan kurtularak özgürleştirilmesidir.

1568-1648 Hollanda, 1640 İngiliz, 1776 Amerikan, 1789 Fransız ve 1861-1865 Amerikan demokratik devrimlerinin amacı bunlardı. Ancak bu demokratik devrimlerde bu sürece önderlik eden, sınıf çıkarları nedeniyle hareket eden burjuvaziydi.

Türkiye'nin demokratik devrimi ise 1876, 1908, 1919-1938, 1960 yıllarında adım adım gelişti.

Amaç yine birbiriyle bağlantılı üç noktada odaklanıyordu.

Emperyalizmin saldırılarına karşı bağımsız ve ekonomik olarak ayakta durabilecek bir milli devlet kurulmak isteniyordu. Ancak bu talep, gelişen kapitalizmin yarattığı burjuvazinin sınıf çıkarlarının sonucu değildi. Emperyalistlerin sömürgesi ve kulu olmak istemeyen bir halk, emperyalizme direniyordu. Bu nedenle de "burjuva demokratik devrimi" değil, "milli demokratik devrim"di.

Bu devlete sahip çıkacak, emperyalistlerin oyunlarını bozacak bir milletin yaratılması gerekiyordu.

İnsanların emperyalistlerin, ağaların, şeyhlerin, aşiret reislerinin kulluğundan kurtulması, özgür yurttaşlar haline gelmesi gerekiyordu. Türk milli demokratik devriminin 1876 aşamasında sahnede işçi sınıfı yoktu. İşçi sınıfı çok zayıftı. Osmanlı devletini kurtarmak isteyen insanlar, sınıf kimlikleriyle değil, vatansever kimlikleriyle hareket ederek, yukarıdaki hedefe doğru yöneldiler. Bir iki yıl içinde yenildiler.

1908 Devrimine önderlik edenler de, sınıf kimliğiyle değil, vatansever kimliğiyle hareket eden insanlardı ve bunların çoğu, geçimini işgüçlerini satarak elde ettikleri aylıkla sağlayan sivil ve asker memurlardı. İşçi sınıfı demokratik devrimin bu aşamasında bir rol oynamadı. 1909 yılındaki 31 Mart ayaklanmasının bastırılmasında Selanik'ten gelen orduda bazı işçiler yer aldı. Ancak 1912 yılındaki saflaşmada örgütlü işçiler İttihat ve Terakki'nin karşısında, Hürriyet ve İtilaf'ın arkasında yer aldı. Türk demokratik devriminin 1919-1938 dönemi başarılarla doludur; ancak bu başarıları gerçekleştiren, sınıf kimlikleriyle hareket eden insanlar değil, vatansever kimlikleriyle büyük özveride bulunan kişilerdir. Bunların da önder kadroları, yaşamlarını işgüçlerini satarak kazanmış sivil ve asker memurlardır.

27 Mayıs Devrimi de Türk demokratik devriminin sürdürülme çabasıdır. Ancak demokratik devrimin bu aşamasında da işçi sınıfı pasifti; hatta Demokrat Parti'nin işçilere sağladığı önemli haklar nedeniyle, işçilerin büyük bölümü Demokrat Parti'yi destekliyordu. 28 Nisan 1960 olaylarından sonra Demokrat Parti'nin işçileri öğrencilere karşı kullanma düşüncesi de bilinmektedir.

Dikkate edileceği gibi, Türk milli demokratik devriminin geçmişteki aşamalarında işçi sınıfı nicel ve nitel olarak yeterince gelişmemiştir; işçi sınıfının günlük çıkarları, milli demokratik devrimin güncel sorunlarının çözümü ile örtüşmüyordu. Türk milli demokratik devriminin geçmişteki aşamalarında işçi sınıfının sınıf mücadelesi belirleyici bir öneme sahip değildi.

MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMİN GÖREVLERİ VE İŞÇİ SINIFI

Türkiye İstatistik Kurumu tarafından yayımlanan son verilere göre, 2015 yılı Mart ayında Türkiye'de 17,3 milyon ücretli, 1,1 milyon işveren vardır. Kendi hesabına çalışanların sayısı 4,5 milyon, ücretsiz aile çalışanlarının sayısı 3 milyondur. 17,3'lük ücretli kitlesine, emekli, ev kadını veya öğrenci olarak gözükp çeşitli biçimlerde işçilik yapanlar da eklenmelidir. Bu durumda, Türkiye'de gelir getirici bir işte çalışanlar içinde işgücünü satarak geçimini sağlayanların oranı yüzde 70'e ulaşmıştır.

İşçi sınıfının bugünkü nicel birikimi, 1876, 1908, 1919-1938 ve 1960 yıllarındakiyle kıyaslanamayacak kadar yüksektir.

İşçi sınıfının nitel birikimi açısından da bu yıllarla günümüz arasında çok büyük fark vardır.

Bugünkü işçi sınıfının geçmişinde TÖS'ün 15-18 Aralık 1969 Büyük Öğretmen Boykotu, 1968-1970 dönemi fabrika işgalleri ve 15-16 Haziran, 1976 DGM direnişi, 1989 Bahar Eylemleri, 1991 Zonguldak Yürüyüşü, kamu çalışanlarının 17-18 Haziran 1995 Kızılay işgali, 1995 grevleri, 1999 mitingleri ve yüzlerce eylem vardır.

Bugün dünyada işçi sınıfı eylemlerinin en ileri düzeyde olduğu ülke, Türkiye'dir. Mayıs ayında başlayan ve işverene olduğu kadar Türk Metal'e de karşı gelişen büyük işçi eylemleri, mücadelenin farklı bir aşamaya sıçramakta olduğunu göstergesidir.

Burada bazı sorular sorulmalıdır:

Emperyalist sömürüye karşı, sınıf çıkarları gereği, kim mücadele edecektir? Türkiye'nin bütünlüğünü ve bağımsızlığını, sınıf çıkarları gereği, kim savunacaktır?

İşçi sınıfı.

İşçiler günümüzde sınıf kimlikleriyle hareket etmezlerse, etnik kimlikleriyle ve inanç kimlikleriyle hareket ederler. Bu ise emperyalizmin oyununa gelmek demektir. Türkiye'de halkı bütünlüştürecek ve Türkiye'nin bütünlüğünü ve bağımsızlığını koruyacak güç, sınıf kimliğidir.

Sınıf kimliği nasıl gelişir?

Sınıf mücadelesiyle gelişir. Sınıf mücadelesi olmazsa, insanlar sınıf bilinci ve kimliği temelinde biraraya gelmezler. Etnik kimlikleri veya inanç kimlikleriyle bölünürler. Nüfusun en azından yüzde 70'ini emperyalizme karşı birleştirecek güç, sınıf bilinci, sınıf kimliği ve sınıf mücadelesidir. Emperyalizm Osmanlı'yı ve Türkiye'yi bölmede daima etnik kimliği ve inanç kimliğini kullandı. Bugün de bunları kullanıyor. Ayrılkılığın, bölücülüğün, cumhuriyet düşmanlığının teşvikçisi ve destekçisi daima emperyalizm olmuştur.

O zaman milli mücadele, öncelikli olarak sınıf mücadelesidir.

O zaman milli demokratik devrim, ancak nüfusun çok büyük çoğunluğunu oluşturan ve çok büyük mücadele birikimine sahip olan işçi sınıfımızın, emperyalizme ve sermayedar sınıfa karşı vereceği mücadele temelinde gelişebilir ve gelişecektir.

Günümüzde işçi sınıfının sınıf çıkarları, emperyalizmle, emperyalist sömürüyle, emperyalizmin Türkiye'yi Ortadoğu'da kullanma çabalarıyla, emperyalizmin Türkiye'yi bölmek amacıyla etnik ve inanç kimliklerinden yararlanma girişimleriyle çelişmektedir.

Bu durumda Türk milli demokratik devriminde günümüzde çok farklı bir tablo ortaya çıkmaktadır.

Türkiye'nin bütünlüğünü ve bağımsızlığını koruyacak, milleti bütünlüştürecek ve insanları kulluktan kurtaracak güç, Türkiye işçi sınıfıdır. Türkiye işçi sınıfı, ancak sermayedar sınıfa karşı sınıf mücadelesi içinde gücünü birleştirebilir ve geliştirebilir. Bu durumda, Türk milli demokratik

devrimi, işçi sınıfının sınıf mücadelesi temelinde gelişecektir. Günümüzde işçi sınıfı büyük sorunlar yaşıyor. Derinleşmekte olan ekonomik kriz, öncelikli olarak işçi sınıfımıza darbe indiriyor ve indirecek. Bu insanlar, "Hasan Usta" istese de istemese de, sınıf mücadelesine giriyor ve girecek. Bu geçim kaygısını ve ekme mücadelesini, ne burjuvazi, ne sermaye yanlısı siyasal partiler ve hükümetler, ne de Türk Metal gibi sendikalar önleyebilir.

Hayat kendi yolunu çiziyor. Yapılması gereken, işçi sınıfının kendiliğinden yükselen bu mücadelesine siyasal bir içerik ve önderlik kazandırmak, bu mücadelenin enerjisini, işçi sınıfının çıkarlarıyla uyum içinde, bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve ardından sınıfsız ve sömürsüz bir dünya amacı doğrultusunda yönlendirmektir.

"Hasan Usta", 23 Haziran 2015 günü Aydınlık'ta yayımlanan "Ezber Bozalım: Nerede O Eski İşçiler" yazımın sonundaki "artık sınıf mücadelesi zamanı" sözlerimi eleştiriyor.

Evet, artık gerçekten sınıf mücadelesi zamanı.

Türkiye'nin kurtuluşunun, Türk milli demokratik devriminin geliştirilerek korunmasının yolu, işçi sınıfımızın emperyalizme ve sermayedar sınıfa karşı sınıf mücadelesinden geçmektedir.